

[Niels Helveg Petersen]

formanden – sig morsom over, at vi diskuterede en dagsorden, der ikke var blevet omdelt. Når vi diskuterer det communiqué, der er kommet i dag fra NATO, må jeg henholde mig helt og i enighed til det, hr. Heinesen sagde på socialdemokratiets vegne: at en nærmere diskussion af NATO-communicuet, den måde, hvorpå regeringen har forvaltet sit mandat, hører hjemme i udenrigspolitisk nævsn. Der vil blive rig lejlighed til at gå ind i den sag, og vi for vort vedkommende agter i hvert fald at gå ind i den diskussion, idet vi så i øvrigt noterer den erklæring, som er kommet fra regeringen om, at man loyalt vil udføre den beslutning, som folkettinget traf den 26. maj. Det forholder sig så i øvrigt sådan, hvilket fremgik af hr. Gert Petersens første indlæg og i hvert fald med al tydelighed af hr. Anker Jørgensens, at afstemningen om det, der nu foregår, er en indenrigspolitisk afstemning. Den udenrigspolitiske diskussion om raketterne fandt sin foreløbige afklaring den 26. maj. Det, det nu drejer sig om, er at træffe en beslutning om det videre grundlag i dansk indenrigspolitik.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vedtagelse af den dagsorden, der her er stillet, også indeholder en afvisning af den dagsorden, som hr. Heinesen har stillet, og som indeholder en afstandtagen fra den økonomiske politik, der er ført, og som i øvrigt har medført ganske betydelige forbedringer i den samlede situation.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, det er ret fantastisk, at man ikke kan få et svar, fordi hr. Niels Helveg Petersen ikke kan samle sig om en tekst, som jeg tror er blevet læst op fra denne talerstol tre eller fire gange i dagens løb. Hr. Pelle Voigt læste den op, jeg læste den op, ikke én, men to gange tidligere, men hr. Niels Helveg Petersen mener altså, det er noget, der hører hjemme i det udenrigspolitiske nævsn.

Det fortælles om en tidligere radikal udenrigsminister tilbage under første verdenskrig, at han var ude i en forsamling, hvor han holdt en tale, men midt i det hele standsede han op og bladede fire manuskriptsider frem og sagde: dette kan aldrig vedkomme almenen, og så fortsatte han i øvrigt talen. Det er måske det radikale venstres skik. Jeg tror, at

Viggo Hørup havde en anden opfattelse, nemlig at spørgsmål, der vedrører hele befolkningen og dens vé og vel, skal diskuteres i størst mulig åbenhed, sådan at alle kan deltage. Der er mig bekendt intet hemmeligt i et NATO-communicué. Det er et aldeles åbent dokument. Der er ingen som helst grund til at gemme diskussionen herom til det udenrigspolitiske nævsn. Naturligvis er det bedst at have papirerne foran sig – vi får den diskussion på et senere tidspunkt, det er jeg helt overbevist om – men det ville også være muligt for hr. Niels Helveg Petersen med de oplysninger, som ligger på bordet her, og som er blevet læst op, som jeg sagde, tre eller fire gange, at tage stilling til det. Man kan kun opfatte det, som hr. Niels Helveg Petersen sagde her, som en temmelig ynkelig udflugt. Det radikale venstre prioriterer hensynet til den borgerlige klassepolitik på det økonomiske område, som skal føres herfra, højere end det ellers fra radikal side meget omtalte hensyn til at sikre, at Danmark fører en reel afspændingspolitik og en politik til fremme af nedrustning.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt tidligere, nemlig at den dagsorden, som blev vedtaget den 26. maj 1983, som vi har stemt for, om Danmarks holdning til INF-forhandlingerne, er det grundlag, som Danmark skal virke på, og det grundlag, som det radikale venstre står bag.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Hr. Niels Helveg Petersen har øjensynlig besluttet sig for at basere sit politiske indlæg i dag på tro, håb og kærlighed til regeringens gebærden i NATO og undlade det mest simple, han i hvert tilfælde kunne gøre, som var at sige, hvad han ville stemme, hvis han i øvrigt troede på den oplæsning af communiquéet, som hr. Gert Petersen kom med.

Ud over det finder jeg det yderst bemærkelsesværdigt, at de tre fremskridtsfolk, som før var ved at vælte regeringen, overhovedet ikke har været heroppe at sige noget. Jeg tror ikke på, at den dagsorden, der ligger her, overhovedet er nok i sig selv til, som der står, »at etablere det tættest mulige samarbej-